

sjelden levere Lovgivningsmagterne lang Tid til Betænkning. Den ærede Læser har allerede indbegaaet en Behovsdelse, der var rettet fra Flertallets Side, om, at man, for at drive Spørgsmaalet igennem, havde villet skyde Krigen frem som Noget, der stod i nær Udfigt. Jeg har ikke opfattet de falske Udtalelser paa den Maade; men jeg vil gjøre ærede Herrer opmærksomme paa, at alle de Krige, vi have oplevet, baade i og udenfor vort Fædreland, ere komne som fuldstændige Overraskelser. Saaledes som Krigsførelsen er nuomstunder, og saaledes som det indenfor vor Tids Erfaring har viist sig, at Krige nuomstunder hemmelig forberedes og pludselig komme til Udbrud, saa veed man sjældent forud, naar Krigen bryder løs. Det kan lige saa godt nu som de to foregaaende Gange ske, naar man mindst venter det; — jeg haaber til Gud, at det ikke skal ske i en nær Fremtid, og jeg tror ikke, at der er Nogen i denne Sal eller i det danske Folk, som ønsker Krigen, hverken i en nær eller fjern Fremtid; men desuagtet kan intet Menneſte i denne Sal have nogenſomhelst begrundet Mening om, hvor vidt den vil komme om kort eller lang Tid. Enhver Stat, der vil værges sig selv, maa altid være parat dertil, og netop den Stat, der ikke søger Krigen, men bliver den paatvungen, faar mindst Tid til at forberede sig, og maa derfor altid være forberedt; men vi staa saa usforberede i denne og i andre Retninger, at vi staa omtrent hjælpeløse, dersom vi i en nær Fremtid skulde have den Ulykke at blive angrebne. Derfor kan jeg ikke forklare mig Flertallets Opsørsel, naar det vil gjøre en Sag af denne Natur afhængig af et Formspørgsmaal, nemlig at Forslaget er kommet for sent frem. Det er for mig en Indvending, der er saa let overfor Spørgsmaalets store Betydning, at jeg ikke tillægger den nogen Vægt. Der er en Betragtning, overfor hvilken alle andre Spørgsmaal blive underordnede, og det er denne, at vi ikke kunne forsvare at sende vore Dropper i Døden ved ikke at forsyne dem med saadanne Vaaben, at de kunne forsvare sig. (Stemmer: 3 Døden!). Det forekommer mig at være klart, at, naar man ikke giver dem Vaaben til at værges sig, sender man dem i Døden. Men jeg skal ikke dvæle længer ved dette Spørgsmaal. Den ærede sidste Læser har, forekommer det mig, tilstrækkelig klart indbegaaet dette Punkt, som jeg nærmest begjærede Ordet for at indbegaa. Jeg skal derfor standse hermed.

Solstein-Ledreborg: Jeg skal erklære den ærede Krigsministers Opfordring og erklære, hvad jeg forøvrigt betragter som en Selvsfølge, at de Rilder, hvorfra jeg har min Rundskab til disse Kanoner, ikke i fjerneste Maade staa i noget — godt eller slet — Forhold til Ministeren eller have deres Udſpring fra nogen Blanding gjennem Ministeriet. Det er ikke de Veie,

jeg pleier at gaa, og jeg troede overhoved ikke at kunne mistænkes for at staa i noget andet Forhold til Ministeren end det, hvori en Rigsdagmand staaer til sine Velgere. I den Henseende troede jeg, vi begge to kunne være sikre for enhver Mistanke. Ligeledes tillader jeg mig at bemærke, at det, naar jeg har sagt, at det, efter hvad jeg troede, eksisterer en Kontrakt, aldrig har været min Mening at ville sigte Regjeringen for at være bunden, og heller ikke tror jeg i fjerneste Maade, at den er det; men jeg tror, det er rigtigt, naar jeg paastod — og jeg tror heller ikke, det er blevet modsagt — at Chancerne efter al Sandsynlighed vilde forværres, naar vi ikke fik Kanonerne nu. — Jeg skal nu omtale de enkelte Bemærkninger, der ere blevene gjorte imod, hvad jeg tidligere har sagt, førend jeg gaar ind paa selve Sagen, og mine Ytringer skulde da navnlig gjælde, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Præsts Amt's 6te Valgkreds (Bojsen). Det ærede Medlem søgte noget at ſvække Betydningen af, hvad jeg havde sagt, ved den Fremstilling, at de Kanoner, hvorom her er Tale, ikke vare væsentlig bedre eller i alt Fald ikke tilstrækkelig prøvede som væsentlig bedre end dem, hvorom der ellers har været Tale. Dette tror jeg ikke er ganske rigtigt. Jeg tror ganske vist, at Prøverne fuldstændig have godtgjort, at disse Kanoner i enhver Henseende ere bedre og solidere end Forladekanonerne, og navnlig bedre end den Kanon, som er bleven prøvet her, og som var bestilt paa et Kanonværksted i Bockum. Selv om Fordelene ikke netop skulde vise sig i Skydelængden, i den Afstand, hvori Kanonen kan skyde, vil Fordelen for Bagladekanonens Vedkommende vise sig med Hensyn til Durabiliteten, idet det af Forsøgene vist nok er konstateret, at Forladekanonerne hurtigere tabe deres Stødsstyrke som en Folge af Noget, man, saa vidt jeg veed, i det tekniske Sprog kalder, at Riffelgangene brændes ud. Jeg er ikke ganske vis paa, at dette Udtryk er fuldstændig korrekt, men jeg tror i ethvert Fald, at de sagkyndige Medlemmer forstaa, hvad jeg mener. I det Hele taget stillede det ærede Medlem for Præsts Amt's 6te Valgkreds (Bojsen) Spørgsmaalet saaledes, som om det her galdt om at træffe et Valg mellem en Bagladekanon og en meget god Forladekanon; men det tror jeg ikke er rigtigt. Valget for os er i dette Dieblisk, om vi i det første Par Aar ville forsyne vor Hær med den gode Bagladekanon, eller om vi ville beholde den daarligere Kanon, vi nu have, og dette er for mig afgjørende. Stode vi blot foran et Valg imellem Forladekanoner fra Bockum og en Bagladekanon fra Esfen eller et andet Sted, turde jeg for mit Vedkommende ikke dømmes, thi dertil er jeg sandelig ikke sagkyndig nok trods al den Umage, jeg har gjort mig i denne Sag. Om jeg, naar Sammenligningen forelaa saaledes, vilde lade mig væge af det vægtige Argument, der er kommet fra